

Korstmossen

Wat zijn toch die vlekken op de stoeptegels? Van een afstandje lijkt zo'n vlek op uitgekauwde kauwgom. Maar dat is het dus niet. Pak er een vergrootglas bij en je ziet dat het niet één egale, rubberen plak is, maar een mozaïek van dicht opeengepakte propjes en schoteltjes. Het zijn korstmossen.

Korstmossen zijn een symbiose tussen een alg en een schimmel. De alg zorgt voor voedsel voor beide en de schimmel zorgt voor houvast, waardoor ook de alg niet wegspoelt met regen. Er zijn korstmossen in allerlei soorten en maten. Sommige soorten vormen prachtige bouwwerkjes, zoals de rendiermossen en de bekertjesmossen. En op sommige heidevelden groeit een korstmos met rechtopstaande takjes en een vuurrood topje: de rode heidelucifer. In de stad kun je dooiermos vinden. De naam zegt het al: deze soort vormt dooiergele, ronde korsten op bomen en op betonnen paaltjes. Een grote variatie aan korstmossen is een teken van schone lucht, omdat ze zich voeden met zuiver regenwater. Toch houden sommige soorten ook wel van een beetje bemesting, in de vorm van ammoniak, een van die stikstofverbindingen die luchtverontreiniging veroorzaken. Het moet alleen niet te gortig worden. Kijk maar naar bomen in de straat waar honden uitgelaten worden. Op de meeste bomen groeien korstmossen tot de plashoogte van honden. Daaronder vind je ze niet.

(van de Tuinscheurkalender van Romke van der Kaa en Paul Geerts †)

Frans van der Feen

Foto bekermos en korstmos: Loes van der Feen

